

velikonemec, bivši glažutar Š. želel spraviti našo šolo. Sedaj menda obžaljuje, da se mu to ni posrečilo, kajti Bismark bi mu bil za to utegnil podariti „pikljo“. O konci se še obračam do vseh, ki čutijo, da v njihovih žilah teže slovenska kri, naj blagovolijo našo podružnico podpirati. Sveta blagovestnika brata Ciril in Metod, pod čijih zaščito stoji to društvo, prosila bota gotovo, da večni plačnik obilno povrne vsakemu, kar je s svojim pristopom daroval za svoj narod in za svojo zatirano domovino. Naj še pristavim do gg. pevcev, ki so peli pri zadnjem zboru ribniškega „bralnega društva“, to prošnjo, da nas blagovolijo pri prihodnjem zboru s svojim petjem razveseliti.

Iz Šaleške doline. (Kresovi.) Kakor drugod, tako so tudi tukajšnji rodoljubi na predvečer godovanja naših slovanskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda po viših hribih krasne krese zažgali in zraven se je razlegala strelba iz možnarjev po lepi Šaleški dolini v čast našim slovanskim apostolom. Upamo, da je to najlepší dokaz, da slovenski narod še ni pozabil največjih dobrotnikov svojih.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Kakor druga leta, tako obišče svitli cesar tudi letos visocega gosta v Gostinju, nemškega cesarja Viljelma. Letos izgodi se to 6. avgusta. Tudi ministra Bismark pa Kalnoky snideta se te dni v Kissingenu. Iz tega se lahko posname, da hodite Avstrija pa Nemčija ista pota, kar zadeva vnanjo politiko. Drž. zbor skliče se jeseni, dne 24. sept., zborovanje bode pa le kratko ter pridete hitro po njem delegaciji na yrsto. — Lienbacher, znani nemški katolik, hodi na naše obžaljevanje svoja pota ter dela vedno na to, da se ločijo konservativni Nemci od slovanskih poslancev ter si osnuje za-se neko osrednjo nemško stranko. Doslej se še sicer to ni zgodilo, a kdo vé, če se ne izgodi to v prihodnjem? Potem pa je sedanja večina v drž. zboru na kosce in nemškim liberalcem vzevete pšenica. — „Šulverein za Nemce“ pridobiva si vedno več tal v Gradcu in sedaj snuje že otroško zabavišče v Celju. Slovencem je ta šulverein, na čegar čelu stoji vitez Schönerer, ravno tako sovražen, kakor dr. Weitlofov „nemški šulverein“. po vrhu pa še ne mara judov. — Na slov. Koroškem že ima ta šulverein več ljudskih šol v rokah, v Borovljah, v Pustrici in v Bajarjah. „Nemški šulverein“ pa stavi ravnokar šolo v čisto slov. Golševem in to s privoeljnem kr. šolsk. sveta. Oj slepote! — Bratje Čehi pridejo dne 8. avgusta skozi Koroško na Kranjsko. V vsem jih pride 469. Ljubljana se že pripravlja, da jih lepo vzprejme, pa tudi v Postojni in na Bledu se vrše istotako priprave za-

nje. Gotovo jih bode tudi drugod, koder bodo prišli, ljudstvo veselo pozdravljalo. — Nadzornik c. kr. vojne, nadvojvoda Albreht, je bil une dni na Gorenjskem, na sv. Višarjah, na Bledu in v Bohinju Na Bledu je bila visocemu gostu na čast velika razsvitljava. — Kranjsko kat. tiskovno društvo prevzame „kat. bukvarno in tiskarno“, ob enem pa menda tudi „Slovenca“ v svoje roke. Mi mu želimo veliko uspeha. — Na Primorskem in po Istri bode, ako tako ostane, letos veliko vina. — Na Brdu ustanavlja se podružnica sv. Cirila in Metoda. Primorsko polit. društvo „Slov. jez“ pripravlja častno adresu prof. Andr. Einspieler-ju, vodji koroških Slovencev. Dobro, če storé to tudi naša društva. — Pokoj. uredniku „Edinosti“ v Trstu, Vikt. Dolencu, se napravi spomenik in nabira poseben odbor, na čegar čelu stoji inženir M. Živec, zanj denarja. Doslej ga imajo že fl. 583. — Pekovska zadruga se je dne 3. avgusta ustanovila, stavilo se ji je od več strani veliko zaprek, da-si tako zahoteva celo postava. — „Hrvaška matica“ ravnokar razpošilja svoje letošnje knjige, lepe so, a so le bolj za učene ljudi. — Na Ogerskem je veliko in bogatih judov. Tem pa je veliko za to, da se vgnjezdijo lahko tudi v kršč. družine, doslej to ni mogoče, ker ne velja zakon med judi in kristjankami. Za to pa delajo na vse kriplje, naj se ta zavera odstrani ter vpelja civilni zakon, to je tak, pri katerem nima cerkev nič opravka. Ako je resnica, izdeluje se že enak načrt postava v pravosodnem ministerstvu. O srečni Madjari in — judje!

Vnanje države. Kar se sliši iz Bolgarije, gre vse križem in je le malo kaj resnice v njem. Le to je gotovo, da še princ Ferdinand ni v Bolgariji in da še njegove izvolitve ni potrdila nobena vlada. Turčija sama mu bojda odsvetuje, naj ne pride v Bolgarijo, predno se ne potrdi volitev. Da vre v srcu Bolgarov, umeva se lahko, saj že dolgo ne vedó, pri čem da so. — Na Srbskem se vrše volitve v skupščino ali drž. zbor, iz večine so novi poslanci prijazni novi vladi. — Turčija naznanja iz nova, da se uredi k malu meja med njo in Črnogoro. Kdor verjame, pa verjame. — Ruski politik, Katkov, je dne 1. avgusta umrl. V njem izgubi ruski narod moža, ki je krepko in možato delal celo življenje za povzdignjenje ruske moči. Iz ruske Poljske izženó se vsi tuji uradniki v tamošnjih tovarnah; zadeva pa ta ukaz najbolj Nemce. — Nemčija si je v vednih strahéh, da se ne razvname vojska zavoljo Lorene in Alzasije. Tamošnji ces. namestnik, knez Hohenlohe, pride celo v Gostinjsko kopališče h cesarju in pravi se, da ravno vsled teh strahov. — Angleška vlada je vso Irsko deželo déla v obsednji stan, s tem je seveda težek križ naložila ubogim Irce. Nova postava ji to sicer dovoljuje, toda

težko, če bode s tako silo kaj opravila. — Minister Ferry in general Boulanger, oba imenitna moža francoske republike, sta si v laséh ter pride med njima do dvoboja. Uzrok razprtije je politika. Dvoboj pač ne spravi njune razprtije iz sveta. — Depretis, predsednik sedanje vlade kralja Umberta, je uni petek umrl, ter so ga pokopali na drž. stroške. Vsled tega pa se vendar-le ne izpremeni ni notranja ni vunanja politika ital. vlade. — Pismo sv. Očeta do njih kancelarja, msg. Rampollija razkriva razmere, v katerih stoji sv. cerkev s posvetno oblastjo po celem kršč. svetu. O našem svitlem cesarju in sedanji vladi govore sv. Oče s posebno hvalo. — Grška vlada in Turčija ste v novem času precej prijazni. — Italijanski vojaki trpé v vročini, ki je sedaj v Masavi ob Rdečem morju silna, veliko vsled raznih bolezní. — Vlada severno-ameriških držav je izročila avstrijskemu konsulu v New-Yorku poštnega tatú, Zalewskija ter je le-ta že na potu nazaj v Evropo.

Za poduk in kratek čas.

Peyramale, bivši lurški župnik.

(Dalje.)

Pri toliki darežljivosti gospoda župnika je moralo v hramu časih kaj navskriž priti, to ni moglo drugače biti. Res je tudi, da se v farovžu hišinja čestokrat več podstopi, kakor jej prav za prav gre oblasti, in da si tudi v takih rečeh svoji besedo, katere se je prav nič ne tičejo.

Takove sorte je bila tudi sicer spoštovana hišinja v lurškem farovžu. Nekega dne daruje Peyramale svoj celo nov predprsnik beraču. To je bilo vendar odveč; zdaj ni mogla dalje molčati ter brzdati jezika: odvezal se jej je: „Kaj, gospod župnik, vi ste svoj novi predprsnik dali vbogaime? ali bi stari, ponošeni ne služil beraču ravno tako?“ „Prosim te, tiho da dej! berač ima že itak dovolj cunj, tedaj bi ga jaz prav nič ne obogatil, če še mu eno cunjo navržem“.

Hujša se je godila drugobart. Nekega jutra potrka nek star mož, ki je bil ud njegove „familije“, na farovška vrata; župnika ni bilo doma, še je imel v cerkvi opraviti. Toti berač jo je danes jako slabo pogodil. Hišinja se postavi med vrata, oprè roke na ledje in seveda beseda jej ne zmanjka. Rekla je: „Gospod župnik nimajo več penez, da bi jih za vami metali. Njihova mošnja je prazna za več dni: vi berači ste jih lepo ocedili. Dostikrat niti za obed nimam kaj na mizo dati. Poberite se od hrama, ne bode hudega leta za vami, tukaj ne dobite pisanege beliča več“.

Tako huda ploha se je vlila na ubogega berača. Toda v tistem hipu se je veter obrnil

in zdaj je hišinja stala pod kapom. Peyramale, ki je za voglom prasko poslušal, stopi temnega obraza izza stene, in z resnobnim licem zavrne hišinjó, in postavi odločno besedo, katerej se ni dalo ugovarjati ter reče: „Na vas je zdaj red, da se mi poberete od hrama, in da mi ne prestopite več praga, od katerega mi ubožce podite“.

In župnik se ni dal preprositi, hišinja je morala oditi. Vendar za osem dni je privolil, naj se vrne, ako se hoče poboljšati. „Ubožci, je rekel lurški župnik, so pri nas na mestu Kristusa, da njim služimo, ker njemu osebno postreči ne moremo.“

Da spoštovano kuharico nekoliko izpričamo, pa moramo priznati, da v farovžu res marsikdaj niso groša gleštali, in da so bili vsi koti prazni, kedar je iskala, kaj bi v lonec dejala. Kar je Peyramale po svojem očetu dobil, je že davno preminilo, ker ni mogel videti siromaka, da bi mu ne pomagal. Kedar pa so se njegovi dohodki posušili, da sam ni mogel pomagati, pa je drugim priskrbel priložnost, da so dobro storili. Čestokrat je stopil h kateremu bogatejšemu mestjanu ter djal: „Obiščite vendar tistega siromaka, jaz vem, da se vam bode usmilil“. Potem se je vrnil k siromaku in je rekel: „Ker vam sam ne morem pomagati, pa vam prinesem vsaj veseli glas, da vas bode na večer ali v jutro rano nekdo obiskal, ki se vas bode usmilil“.

Ljudstvo od duhovnika pred vsem terja, da njegovo srce pri denarju ne spi in da ob posvetnem blagu ne obvisi. Pri ovcah taki duhovnik kaj velja, ki ima pravo srce in se v nevarnostih ne uda. In ravno zato je ljudstvo lurškega župnika visoko cenilo, ker se razun Boga nikogar ni bal, in ker ga srce nikdar ni zapustilo; bil je sicer blag, kakor apostol in pohleven, kakor ovca, ob enem je pa bilo junaško srce v njegovih prséh.

Smešnica 31. Tone: „Od due 15. avg. ne bode nobeden voz več plačal mitnine“. Ivan: „Kaj ti praviš! To se mi ne dozdeva verjetno. Kdo bo pa potlej ceste delal?“ Tone: „Zakaj bi ne bilo verjetno? Plačal bode mitnino menda pač gospodar voza“.

Razne stvari.

(Odlíkovanje.) Cesarjevič Rudolf prejel je visoko odlíkovanje od nemškega cesarja. Kakor javlja „Staatsanzeiger“, dobil je „križ velikih komturóv Hohenzollernskega hišnega reda“.

(Okr. odbor na Ptuju. Dne 28. julija se je okr. odbor na Ptuju tako-le ustanovil: G. dr. Fr. Jurtela, odvetnik in dež. poslanec, je načelnik, č. g. o. Benko Hrtiš, guardijan